

Harcerze z Medalem

2010-10-08

Prezydent Miasta Krakowa Jacek Majchrowski i Przewodniczący Rady Miasta Krakowa Józef Pilch uhonorowali krakowskich harcerzy Srebrnymi Medalami Cracoviae Merenti. Medale otrzymali Chorągiew Krakowska Związku Harcerstwa Polskiego oraz Okręg Małopolski Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej.

„100 lat temu – w roku pamiętnych obchodów 500-lecia bitwy pod Grunwaldem – stąd, z Krakowa, wyszło pierwsze wezwanie do tworzenia skautingu w Polsce. Niech dzisiejsza uroczystość będzie godnym zwieńczeniem wspaniałego jubileuszu. Niech srebrny medal Cracoviae Merenti stanie się dla krakowskich harcerek i harcerzy cenną pamiątką historycznej rocznicy - ale przede wszystkim dowodem najwyższej wdzięczności Krakowa - dumnego ze swych wiekowych silnych więzi z harcerskim ruchem” – powiedział Prezydent Krakowa Jacek Majchrowski podczas uroczystej sesji Rady Miasta Krakowa.

Prezydent Krakowa przypomniał o wybitnych instruktorach - postaciach zasłużonych dla Krakowa - jak zmarły niedawno komendant Antoni Weyssenhoff - wybitny pedagog, wychowawca i przyjaciel harcerzy, organizator spotkań młodzieży z członkami Szarych Szeregów i zasłużony dyrektor Centrum Młodzieży im. dra Henryka Jordana. Rozpoczęte przez niego jeszcze w latach 70. - w macierzystym „Huraganie” - kontakty ze skautami we Francji doprowadziły do współpracy wielu polskich i francuskich instytucji, a z czasem do podpisania umów partnerskich między Krakowem a Orleanem. Dzięki jego wysiłkom rodził się w Polsce, już od lat osiemdziesiątych, samorządny ruch placówek wychowania pozaszkolnego - ruch edukacji nieformalnej. Dzięki niemu rozwinęła się współpraca Krakowa z Lwowem.

W historii harcerstwa, która towarzyszy najnowszej historii Polski, ważne miejsce zajmuje Kraków. To w Krakowie zrodziły się inicjatywy, które odcisnęły piętno na wychowaniu harcerskim w całej Polsce.

Za organizacyjny początek istnienia skautingu na ziemiach polskich uznaje się datę 22 maja 1911 roku, kiedy to Andrzej Małkowski wydał pierwszy rozkaz powołujący

lwowskie drużyny skautowe. W tym samym czasie powstały drużyny w Krakowie. Ruch harcerski połączył w sobie różnorodne kierunki pracy z młodzieżą: etyczny („Eleusis”, Związek Nadziei), wychowania fizycznego (PTG „Sokół”) i przygotowania do walki o niepodległość („Zarzewie”).

Polskie harcerstwo, wzorowane na angielskim skautingu, było wzbogacane o silny nurt etyczno-moralny oraz głębokie zaangażowanie w sprawę niepodległości. Był to początek

niezwykłego systemu wychowawczego, który wyrażał się w idei służby Bogu, Polsce i bliźniemu. Tym ideałem harcerstwo było zawsze wierne, zarówno w okresie sowieckiej

i niemieckiej okupacji w „Szarych Szeregach” i „Hufcach Polskich”, a także po 1944 roku,

wbrew władzom „nowego” ZHP.

Lata stalinizmu, późniejszych rządów komunistycznych i systemu totalitarnego sprawiły,

że od roku 1956 w ZHP ukształtowały się dwa nurty ruchu harcerskiego. W jednym budowano system wychowania socjalistycznego, ateistycznego, opartego na Harcerskiej Służbie Polsce Socjalistycznej, a w drugim harcerze składali Przyrzeczenie Harcerskie o treści sprzed 1939 roku, trwał system zastępowy oraz stopnie harcerskie aż do Harcerza Rzeczypospolitej.

Od zarania ruch harcerski związany był z walką o odzyskanie lub utrzymanie niepodległości. W latach 1914-1921 w Legionach, w powstaniach, w walkach o Lwów

i w wojnie z bolszewikami, w latach 1939-1945, u boku Armii Krajowej, w strukturach Państwa Podziemnego, w walkach o Lwów i Grodno, a także w Powstaniu Warszawskim.

W latach 40-tych i następnych harcerstwo uczestniczyło w oporze przeciw sowieckiej

okupacji i władzy komunistów, zarówno w strukturach oficjalnie działającego ZHP, jak i w tzw. „Drugiej konspiracji”, czy w ZHP poza granicami Polski, w służbie Rzeczypospolitej

na Obczyźnie. I wreszcie latach 80-tych, u boku „Solidarności”, brało udział w budowie struktur niezależnego społeczeństwa.

Kraków dla kolejnych harcerskich pokoleń jest miejscem bardzo ważnym. To tutaj

powstał ośrodek, w którym idea i metoda harcerska znalazły bardzo dobre warunki rozwoju. To w Krakowie nadal istnieje wiele drużyn, które zachowały blisko stuletnią ciągłość działania.

Świadectwem siły dawnych tradycji było m.in. pojawienie się Białej Służby Harcerskiej podczas pielgrzymek Jana Pawła II oraz pierwsza oficjalna harcerska msza św. zorganizowana w Krakowie na 70- lecie harcerstwa. (JD).